

# Ang Basahon ni Daniel - Numero Unom

*Jehoiakim*

Jeff Pippenger

2023-12-01

Ang mga basahon sa Daniel ug Pinadayag mao ang samang basahon, sa samang diwa nga ang Bibliya usa ka basahon, nga naglangkob sa Daang Tugon ug sa Bag-ong Tugon.

“Ang kasaysayan sa kinabuhi, kamatayon, ug pagkabanhaw ni Jesus, ingon niana sa Anak sa Dios, dili hingpit mapamatud-an gawas pinaagi sa mga ebidensiya nga anaa sa Daang Tugon. Si Cristo gipadayag sa Daang Tugon ingon ka tin-aw sama sa Bag-ong Tugon. Ang usa nagpamatuod mahitungod sa Manluluwas nga moanhi, samtang ang usa nagpamatuod mahitungod sa Manluluwas nga mianhi sumala sa paagi nga gitagna sa mga manalagna. Aron mapasalamatan ang laraw sa pagtubos, ang Kasulatan sa Daang Tugon kinahanglan masabtan sa hingpit. Mao kini ang mahimayaong kahayag gikan sa manalagnang kagahapon nga nagapadayag sa kinabuhi ni Cristo ug sa mga pagtulon-an sa Bag-ong Tugon uban sa katin-aw ug katahum. Ang mga milagro ni Jesus maoy pamatuod sa iyang pagka-Dios; apan ang labing lig-on nga mga pamatuod nga siya mao ang Manunubos sa kalibutan makita diha sa mga tagna sa Daang Tugon nga gitandi sa kasaysayan sa Bag-ong Tugon. Miingon si Jesus sa mga Judio, ‘Susiha ninyo ang mga Kasulatan; kay diha kanila nagahunahuna kamo nga kamo adunay kinabuhing dayon, ug sila mao ang nagpamatuod mahitungod kanako.’ Niadtong panahona walay laing Kasulatan nga anaa gawas sa Daang Tugon; busa ang sugo sa Manluluwas tin-aw.” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

Ang labing lig-on nga pamatuod kon kinsa ug unsa si Cristo mao kon ang mga panagna sa Daang Tugon itandi sa katumanan niana nga mga panagna sa kasaysayan sa Bag-ong Tugon. Sa ingon usab, mao kana sa relasyon sa mga basahon sa Daniel ug Pinadayag.

“Sa Pinadayag nagakatigum ug nagatapos ang tanang mga basahon sa Biblia. Ania dinhi ang katimbang sa basahon ni Daniel. Ang usa mao ang tagna; ang usa mao ang pinadayag.” Acts of the Apostles, 585.

Ang pulong nga “komplemento” nagkahulogan sa pagdala ngadto sa kahingpitan. Ang katumanan sa mga tagna sa Daang Tugon mao ang “labing lig-on” nga “pamatuod” sa “pagka-Dios” ni Cristo. Ang labing lig-on nga ebidensiya sa pagka-Diosnon sa mga tagna diha sa basahon ni Daniel mao ang katumanan nianang mga tagnaa ingon nga gihulagway sa basahon sa Pinadayag. Ang mga tagna diha kang Daniel gipadayon sa basahon sa Pinadayag, ug kini gidala ngadto sa kahingpitan sa kaulahiang mga adlaw, sa dihang ang Pinadayag ni Jesu-Cristo pagaablihan na.

“Ang Pinadayag maoy usa ka sinilyohang basahon, apan kini usab usa ka inablihang basahon. Nagtala kini ug kahibulongang mga hitabo nga mahitabo sa ulahing mga adlaw sa kasaysayan niining kalibotana. Ang mga pagtulon-an niini nga basahon klaro ug tino, dili mistiko ug dili masabtan. Diha niini, ang mao gihapong linya sa tagna gikuha sama sa diha kang Daniel. Ang pipila ka mga tagna gisubli sa Dios, sa ingon nagpakita nga kinahanglan silang hatagan ug

importansya. Ang Ginoo dili magsubli ug mga butang nga walay dakong kapuslanan.”  
Manuscript Releases, bolyum 9, 8.

Sa ikatulong tuig sa paghari ni Jehoiakim nga hari sa Juda, miabot si Nabucodonosor nga hari sa Babilonia sa Jerusalem, ug gilibutan kini. Daniel 1:1.

Ang unang bersikulo sa basahon ni Daniel adunay kadagaya sa mahitungod sa panagna kon kini husto nga pagatamdon. Sugdan nato ang atong pagtagad kang Jehoiakim.

Si Jehoiakim mao ang nahauna sa kataposang tulo ka mga hari sa Juda. Busa, siya nagrepresentar sa mensahe sa unang manulonda. Ang iyang anak nga si Jehoiachin, nga nailhan usab nga Jeconiah o Coniah, nagrepresentar sa mensahe sa ikaduhang manulonda. Gisundan si Jehoiachin ni Zedekiah, ang katapusan sa tulo ka ulahing mga hari sa Juda. Si Zedekiah nagrepresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda. Adunay daghang mga profetikong mga saksi nga nagpalig-on nga si Jehoiakim usa ka simbolo sa mensahe sa unang manulonda. Importante nga masabtan kining mga pamatuod, kay kini nagpakita nga ang unang bersikulo sa unang kapitulo sa Daniel nagaila sa mensahe sa unang manulonda, ug kana nga kamatuoran maoy usa ka angkla nga nagtugot sa unang kapitulo nga masabtan ingon nga mensahe sa unang manulonda sa Pinadayag katorse. Magsugod kita sa Ikaduhang Cronicas.

Ug ang mga nakalingkawas gikan sa espada gidala niya nga bihag ngadto sa Babilonia; didto sila nahimong mga ulipon niya ug sa iyang mga anak hangtod sa paghari sa gingharian sa Persia: Aron matuman ang pulong ni Jehova pinaagi sa baba ni Jeremias, hangtod nga ang yuta makatagamtam sa iyang mga adlaw nga igpapahulay: kay samtang kini nagpabiling biniyaan, kini nagsaulog sa adlaw nga igpapahulay, aron matuman ang kapitoan ka tuig. 2 Cronicas 36:20, 21.

Ang pagkabinihag sa Babilonia sulod sa kapitoan ka tuig mao aron ang yuta makatagamtam sa mga adlaw nga igpapahulay nga wala matuman subay sa Levitico 25. Ang kapitoan ka tuig sa mga adlaw nga igpapahulay moabot sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig, diin ang karaang Israel wala motagad sa sugo sa Levitico 25. Ang upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig sa pagsukol miuna sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag. Sa katapusan sa upat ka gatus ug kasiyaman ka tuig, tulo ka mga hari ipailalom ngadto kang Nabucodonosor.

Sa katapusan sa kapitoan ka tuig sa pagkabinihag, gipatindog sa Ginoo si Ciro, nga mao ang nahauna sa tulo ka mga hari nga magmando pinaagi sa sugo nga ang Israel makabalik ug makatukod pag-usab sa Jerusalem. Si Artajerjes mao ang ikatulo niadtong tulo ka mga hari ug iyang gihimo ang ikatulong sugo niadtong 457 BC. Ang ikatulong sugo nagsugod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa Daniel kapitulo walo, ug bersikulo katorse. Niadtong 1798, natapos ang nahaunang katapusan sa kasuko, ang basahon ni Daniel giablihan, ug miabut ang nahauna sa tulo ka mga manulonda. Ang ikatulong manulonda miabut niadtong Oktubre 22, 1844.

Ang katapusang tulo ka mga hari sa Juda silang tanan giatubang ni Nabucodonosor, ug sa pagkabinihag ni Jehoiakim, nagsugod ang kapitoan ka tuig. Nagpadayon kini hangtod nga ang Babilonia nalaglag, ug ang heneral (Ciro) nga naglaglag sa Babilonia, ug nga sa wala madugay human niana nahimong hari, mipasa sa nahaunang tulo ka mga sugo. Ang ikatulong sugo maoy

nagsugod sa tagna sa mga kagabhion ug kabuntagon nga natapos sa pag-abot sa ikatulo sa tulo ka mga manulonda. Si Cristo sa kanunay nag-ila sa katapusan pinaagi sa sinugdanan.

Ang sinugdanan sa kapitoan ka tuig nahitabo sa unang pag-atake ni Nabucodonosor batok sa Jerusalem. Ang katapusan sa kapitoan ka tuig gimarkahan pinaagi sa pagkalaglag sa Babilonia. Ang katapusan ug hingpit nga pagkalaglag sa Jerusalem gidala ibabaw sa ikatulo sa tulo ka mga hari nga silang tanan giatake ni Nabucodonosor. Ang pagkalaglag sa Jerusalem hinay-hinay ug padayon. Ang katapusang tulo ka mga hari nagrepresentar ug usa ka simbolo sa tagna, sa diwa nga silang tanan giatake ni Nabucodonosor. Sila naglarawan sa tulo ka mga sugo nga silang tanan usa ka simbolo, maingon man sa tulo ka mga manulonda sa katapusan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw.

“Diha sa ikapitong kapitulo sa Ezra makita ang sugo. Mga bersikulo 12-26. Sa pinakakompleto nga porma niini, kini gipagula ni Artaxerxes, hari sa Persia, niadtong 457 BC. Apan sa Ezra 6:14 giingon nga ang balay sa Ginoo sa Jerusalem gitukod ‘sumala sa sugo [‘decree,’ margin] ni Ciro, ug Dario, ug ni Artaxerxes nga hari sa Persia.’ Kining tulo ka mga hari, pinaagi sa pagsugod, pagpamatuod pag-usab, ug pagkompleto sa sugo, nagdala niini ngadto sa kahingpitan nga gikinahanglan sa tagna aron timaan ang sinugdanan sa 2300 ka mga tuig. Sa pagkuha sa 457 BC, ang panahon sa dihang nakompleto ang sugo, ingon nga petsa sa mando, nakita nga ang matag detalye sa tagna mahitungod sa kapitoan ka mga semana natuman.” *The Great Controversy*, 326.

Giila ni Sister White nga ang tulo ka mga sugo gikinahanglan alang sa pagkahingpit sa tagna. Iyang gihulagway ang ilang relasyon sa usag usa, ug sa pagbuhat niana, iyang gipaila ang mga kinaiyang gramatikal sa Hebreohanong pulong nga “kamatuoran.” Siya nagaingon nga ang nahaunang sugo maoy nagmugna, ang ikaduhang sugo nagpamatuod pag-usab, ug ang ikatulong sugo maoy nakakompleto sa “matag piho nga bahin sa tagna mahitungod sa kapitoan ka mga semana.” Ang Hebreohanong pulong nga “kamatuoran” naporma pinaagi sa paghiusa sa nahauna, ikapulog-tulo, ug ulahing mga letra sa Hebreohanong alpabeto. Ang nahaunang sugo maoy nagmugna, ang ikaduha nagpamatuod pag-usab, ug ang ulahing sugo maoy nakakompleto sa tagna. Ang tulo ka mga sugo naglangkob sa pirma sa Alpha ug Omega, ug natuman kini sa katapusan sa tagna sa kapitoan ka tuig sa pagkabinihag sa Babilonia, bisan pa nga ang ikatulong sugo miabot dugay na human natapos ang kapitoan ka tuig. Ang tulo ka mga sugo progresibo, ug bisan tulo kini ka mga sugo, usa gihapon kini ka profetikong simbolo.

Ang unang anghel miabot niadtong 1798, ang ikaduhang anghel miabot sa tingpamulak sa 1844, ug ang ikatulong anghel miabot niadtong Oktubre 22, 1844. Kining tulo ka mga anghel maoy usa ka simbolong matagnaon, nga nagrepresentar sa walay-kataposang ebanghelyo sa Pinadayag kapitulo katorse.

“Ang nahauna ug ikaduhang mga mensahe gihatag niadtong 1843 ug 1844, ug kita karon anaa sa ilalom sa pagpahibalo sa ikatulong mensahe; apan ang tulo ka mga mensahe kinahanglan pa sa gihapon nga ipahibalo. Ingon ka mahinungdanon kini karon sama sa kanhi nga sila pag-usbon ngadto niadtong nangita sa kamatuoran. Pinaagi sa pluma ug sa tingog kinahanglan nato ipatingog ang pagpahibalo, nga ipakita ang ilang pagkahan-ay, ug ang paggamit sa mga

tagna nga nagdala kanato ngadto sa mensahe sa ikatulong manulunda. Dili mahimong adunay ikatulo nga walay nahauna ug ikaduha. Kining mga mensahe kinahanglan nato ihatag sa kalibotan pinaagi sa mga publikasyon, sa mga pakigpulong, nga ipakita diha sa linya sa kasaysayan sa tagna ang mga butang nga nahitabo na ug ang mga butang nga mahitabo pa.” Selected Messages, basahon 2, 104, 105.

Ang kataposang tulo ka hari sa Juda usa ka simbolo, kay silang tanan gidala ngadto sa nagkalainlaing ang-ang sa pagpailalom sa hari sa Babilonya. Ang kataposang tulo ka hari sa Juda, ang tulo ka mga mando ug ang tulo ka mga manulunda, bisan tuod tin-awng tulo, girepresentar usab ingon nga usa ka simbolong matagnaon.

Ang kataposang tulo ka mga hari kabahin sa propetikong kahimtang sa sinugdanan sa tagna sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag, ug tungod niini nahimo silang kabahin sa sinugdanan nga naghulagway sa katapusan sa kapitoan ka tuig nga pagkabinihag. Ang pagkabinihag nagsugod pinaagi sa hinayhinayng pagpailalom sa tulo ka mga hari, nga nagtapos sa pagkalaglag sa gingharian ug sa iyang ulohang siyudad. Ang katapusan sa tagna nagtimaan sa pagkalaglag sa nasud ug ulohan nga siyudad sa Babilonya, nga nagtimaan sa pag-abot sa tulo ka sunod-sunod nga mga sugo. Ang sinugdanan sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig gitimailhan sa tulo ka sunod-sunod nga mga sugo, ug kini naghulagway sa katapusan sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatos ka tuig, nga naglangkob sa tulo ka sunod-sunod nga mga mensahe.

Ang tulo ka manulunda, ug ang tagsatagsa nilang tulo ka mga mensahe, gihulagway pinaagi sa tulo ka mga hari ug sa ilang tulo ka nagsunod-sunod nga mga sugo. Ang tulo ka mga hari nga nagpahibalo sa ilang tagsatagsa ka tulo ka mga sugo gihulagway pinaagi sa tulo ka nagsunod-sunod nga mga hari, nga ang matag usa kanila nagpresentar sa ilang mga mensahe sa pagsukol batok kang Nabucodonosor. Tulo ka mga mensahe sa pagsukol, nga naghula sa tulo ka mga sugo, nga sa baylo naghula sa tulo ka mga mensahe. Ang usa nagsugod sa tagna sa kapitoan ka tuig, nga sa baylo natapos uban sa pagsugod sa tagna sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig, nga matapos sa pag-abot sa ikatulong manulunda niadtong 1844. Ang kapitoan ka tuig diin ang yuta magmalipayon sa iyang Igpapahulay dili mahimong bulagon gikan sa Oktubre 22, 1844.

Si Jehoiakim nagrepresentar sa unang sugo ni Ciro ug usab sa mensahe sa unang manulunda sa Pinadayag kapitulo katorse. Labaw pa niini, ang tulo ka mga saksi sa kataposang tulo ka mga hari sa Juda, ang tulo ka mga sugo, ug ang tulo ka mga mensahe sa mga manulunda, naghatag ug tukma nga kasayuran mahitungod sa simbolo ni Jehoiakim, kay ang matagnaong kasaysayan sa tulo ka mga manulunda maampingong kaayo nga gimarkahan pinaagi sa inspirasyon. Ang tanan nilang tulo ka mga mensahe adunay makasaysayanong pag-abot ug human niana usa ka makasaysayanong paghatag-gahum.

Ang unang manulunda miabot niadtong 1798, ug gihatagan ug gahum niadtong Agosto 11, 1840, uban sa pagpamatuod sa prinsipyo nga ang usa ka adlaw katumbas sa usa ka tuig.

“Sa tuig 1840 laing talagsaong katumanan sa tagna nakapukaw sa halapad nga interes. Duha ka tuig sa wala pa, si Josiah Litch, usa sa mga nangunang ministro nga nagwali sa ikaduhang pag-anhi, mipatik ug usa ka hubad sa Pinadayag 9, nga nagtagna sa pagkapukan sa Imperyong

Otomano. Sumala sa iyang mga kalkulasyon, kining gahuma pagalaglagon... sa ika-11 sa Agosto, 1840, sa dihang ang gahum sa mga Otomano sa Constantinople gilauman nga mabungkag. Ug kini, ako nagatoo, hikaplagnan nga mao gayud ang mahitabo.'

"Sa tukma gayud nga panahon nga gitakda, ang Turkiya, pinaagi sa iyang mga embahador, midawat sa panalipod sa nagkahiusang mga gahum sa Europa, ug sa ingon gibutang ang iyang kaugalingon ubos sa pagdumala sa mga nasud nga Kristohanon. Ang hitabo mituman sa panagna sa eksakto gayud. Sa dihang nahibaloan kini, daghang mga tawo ang nakombinsir sa pagkahusto sa mga prinsipyo sa paghubad sa panagna nga gisagop ni Miller ug sa iyang mga kauban, ug usa ka kahibulongang kusog ang gihatag sa kalihukang advento. Ang mga tawo nga may kinaadman ug kahintang miuban kang Miller, sa pagwali maingon man sa pagmantala sa iyang mga panglantaw, ug gikan sa 1840 hangtod sa 1844 ang buluhaton paspas nga mikaylap." The Great Controversy, 334, 335.

Ang unang manolunda miabut nga nagpahibalo sa pag-abli sa paghukom niadtong 1798, apan ang mensahe gipaturon sa pagkatinuod sa pag-ila ni William Miller nga ang usa ka adlaw sa tagna sa Biblia nagrepresentar ug usa ka tuig. Kining prinsipyo gipamatuoran "sa ika-11 sa Agosto, 1840," ug ang unang mensahe gihatagan ug gahum. Uban sa kapakyasan sa panagna mahitungod sa pagbalik ni Cristo sa biblikanhong tuig nga 1843, nga miabot hangtod sa tuig nga 1844, miabut ang ikaduhang manolunda sa Pinadayag kapitulo katorse. Uban sa kapakyasan sa panagna sa tingpamulak sa 1844, gisalikway sa mga Protestante nga mga iglesia ang lagda ni Miller nga ang usa ka adlaw alang sa usa ka tuig, ug nahimong mga anak nga babaye sa Babilonia. Human niana, kana nga mensahe gihatagan ug gahum sa ting-init sa 1844, sa dihang kini giubanan sa mensahe sa Tungang-Gabii nga Singgit. Uban sa katumanan sa mensahe sa Tungang-Gabii nga Singgit niadtong Oktubre 22, 1844, miabut ang ikatulong manolunda uban sa iyang mensahe.

Tungod sa pagkamasinupilon sa Laodicean nga Adventismo niadtong 1863, ang katawhan sa Dios gitugyanan sa pagsubli sa kasaysayan sa paglatagaw sa karaang Israel didto sa kamingawan. Ang pagpahimo nga may gahum sa ikatulong mensahe maghulat hangtod sa Septiyembre 11, 2001. Ang matag usa sa tulo ka mga mensahe moabot sa kasaysayan ug pagkahuman pagahatagan ug gahum.

Si Jehoiakim ug si Ciro nagrepresentar sa paghatag ug gahum sa unang manulonda, dili sa iyang pag-abot. Bisan pa nga si Jehoiakim mao ang nahauna sa kataposang tulo ka mga hari sa Juda, ug bisan pa nga siya nagrepresentar sa mensahe sa unang manulonda, ang mga kinaiyang pampropesiya nga iyang gipakita, ug usab ni Ciro, nagapamatuod nga silang duha mga simbolo sa paghatag ug gahum sa unang manulonda, ug dili mga simbolo sa pag-abot sa unang manulonda. Ang pag-abot sa unang mensahe sa kasaysayan ni Jehoiakim mao si Manases, ang nahauna sa kataposang pito ka mga hari sa Juda.

Pito ka mga hari ang nanguna sa hingpit ug katapusang pagkalaglag sa Jerusalem. Kining pito ka mga hari nagrepresentar sa usa ka progresibong kasaysayan, maingon man sa kasaysayan nga ilang gisimbolohan gikan sa 1798 hangtod sa 1844. Ang nahaunang manulonda miabut niadtong 1798, ug ang ikatulong manulonda miabut niadtong Oktubre 22, 1844. Ang kasaysayan gikan sa 1798 hangtod sa 1844 mao ang kasaysayan sa nahaunang ug sa ikaduhang mga manulonda. Ang kasaysayan sa ikatulong manulonda nagsugod niadtong 1844. Sa dihang giila ni Sister White ang

simbolismo sa pito ka mga dalugdog sa Pinadayag kapitulo 10, siya nagaingon nga ang pito ka mga dalugdog nagrepresentar sa kasaysayan sa nahaunang ug sa ikaduhang mga manulonda, apan dili sa ikatulong manulonda.

“Ang pinasahi nga kahayag nga gihatag kang Juan nga gipahayag diha sa pito ka mga dalugdog maoy usa ka paghulagway sa mga panghitabo nga mahitabo ilalom sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ang kasaysayan sa pito ka mga dalugdog sa Pinadayag kapitulo napulo naghatag og gibug-aton sa kasaysayan sa paghatag og gahum sa unang manulunda niadtong Agosto 11, 1840 hangtod sa dakong kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844, apan bisan pa niana, gilakip niini ang tibuok kasaysayan sa una ug ikaduhang mga manulunda. Ang kinatibuk-ang pag-aplikar sa pito ka mga dalugdog mao nga kini nagrepresentar sa 1798 hangtod sa Oktubre 22, 1844. Ang kasaysayan sa pag-abot sa unang manulunda gikan sa 1798 hangtod sa dakong kapakyasan mao ang kasaysayan sa una ug ikaduhang mga manulunda, ug sa pagpanagna kini girepresentahan ingon nga pito ka mga dalugdog. Ang pito ka mga dalugdog gitipo usab sa kataposang pito ka mga hari sa Juda. Ang kataposang tulo niadtong mga hari dili lamang nagtimaan sa nagsunodsunod nga mga hari, kondili sa tingub usa sila ka simbolo nga gilangkuban sa nahauna, tunga, ug nahaulahi.

Sa kasaysayan sa tulo ka mga manulonda, ang unang mensahe gihatagan og gahum niadtong Agosto 11, 1840, ug silang Jehoiakim ug Ciro parehong maoy mga tipo niana nga hitabo.

Padayon natong ilhon kining labing importante nga mga kamatuoran sa sunod nga artikulo.

“Ang estrikto nga integridad kinahanglan mahalon sa matag estudyante. Ang matag hunahuna kinahanglan moatubang uban sa matinahuron nga pagtagad ngadto sa gipadayag nga pulong sa Dios. Ang kahayag ug grasya igahatag ngadto kanila nga sa ingon niini motuman sa Dios. Ilang makita ang mga katingalahang butang gikan sa iyang kasugoan. Ang dagkong mga kamatuoran nga sukad pa sa adlaw sa Pentecostes wala tagda ug wala makita, magasidlak gikan sa pulong sa Dios diha sa ilang inatasan nga kaputli. Alang kanila nga tinuod nga nahigugma sa Dios, ang Espiritu Santo magapadayag ug mga kamatuoran nga nangahanaw na sa hunahuna, ug magapadayag usab ug mga kamatuoran nga bug-os nga bag-o. Kadtong mokaon sa unod ug moinom sa dugo sa Anak sa Dios magakuha gikan sa mga basahon ni Daniel ug Pinadayag ug kamatuoran nga ginadasig sa Espiritu Santo. Ilang mapalihok ang mga gahum nga dili mapugngan. Ang mga ngabil sa mga bata pagaablihan aron sa pagmantala sa mga tinago nga gipahilom gikan sa mga hunahuna sa mga tawo. Gipili sa Ginoo ang mga binuang nga butang niining kalibotana aron pagpakaulaw sa mga manggialamon, ug ang mga mahuyang nga butang sa kalibotan aron pagpakaulaw sa mga gamhanan.

“Ang Biblia dili angay dad-on ngadto sa atong mga tulunggaan aron isuksok taliwala sa pagkadili-matinooon. Ang Biblia kinahanglan himuong saligan ug sulod sa edukasyon. Tinuod nga kita nasayod na ug labi pa mahitungod sa pulong sa buhing Dios kay sa atong nahibaloan kaniadto, apan aduna pay labi pang daghang angay tun-an. Kini kinahanglan gamiton ingon nga pulong sa buhing Dios, ug pagatahuron ingon nga una, ulahi, ug labing maayo sa tanang butang. Unya makita ang tinuod nga espirituhanong pagtubo. Ang mga

estudyante magpalambo ug himsog nga relihiyosong kinaiya, tungod kay sila mokaon sa unod ug moinom sa dugo sa Anak sa Dios. Apan gawas kon bantayan ug amumahon, ang kahimsog sa kalag madaut. Magpabilin sa agianan sa kahayag. Tun-i ang Biblia. Kadtong nagaalagad sa Dios nga matinumanon pagapanalanginan. Siya nga wala magtugot nga ang bisan unsang matinumanong buluhaton mahibiling walay balos magpurongpurong sa matag buhat sa pagkamaunongon ug pagkamatinud-anon pinaagi sa pinasahi nga mga timaan sa iyang gugma ug pag-uyon.” Review and Herald, Agosto 17, 1897.